

Kapag Mahirap ang Oras

ni

Mark McGee

Alam ng mga Apostol ang tungkol sa mahihirap na panahon. Sumulat sila ng madalas tungkol sa kung paano makakaharap ang mga anak ng Diyos ng gulo at oposisyon. Hindi tayo iniwan ng Diyos na walang kalaban-laban.

"Ngayon ang matuwid ay mabubuhay sa pamamagitan ng pananampalataya ... Ngayon ang pananampalataya ay sangkap ng mga bagay na inaasahan, ang katibayan ng mga bagay na hindi nakikita." Hebreo 10:38 - 11: 1

Ang manunulat sa mga Hebreo ay gumawa ng isang matapang na pahayag sa kanyang mga mambabasa. Isinulat niya na ang "makatarungan" ay mabubuhay sa pamamagitan ng "pananampalataya" at "pananampalataya" ay ang "sangkap" ng mga bagay na inaasahan at ang "katibayan" ng mga bagay na hindi nakikita. Alam ng bawat Kristiyano na ang "pananampalataya" ay kinakailangan para sa kaligtasan ("Sapagkat sa biyaya ay naligtas ka sa pamamagitan ng pananampalataya"), ngunit marami sa atin ang nakakalimutan na ang "pananampalataya" ay kung paano tayo dapat mabuhay sa Lupa. Ang pamumuhay sa "pananampalataya" ay hindi kakaiba o hindi pangkaraniwan. Ito ang normal na buhay Kristiyano. Hindi tayo ganap na umaasa sa Diyos para sa buhay na walang hanggan, pagkatapos ay ganap na nakasalalay o kahit bahagyang sa ating sarili para sa buhay na ito sa mundo. Ang mabubuhay lamang sa pamamagitan ng "pananampalataya."

Bilang halimbawa, binanggit ng manunulat sina Abel, Enoch, Noe, Abraham, Sara, Isaac, Jacob, Joseph, Moises, Rahab, Gedeon, Barak, Samson, Jephthae, David, Samuel at ang mga Propeta. Sa pamamagitan ng pananampalataya ang mga taong ito ay "napasuko ang mga kaharian, gumawa ng katuwiran, nakakuha ng mga pangako, pinahinto ang bibig ng mga leon, pinuksa ang karahasan ng apoy, nakatakas sa talim ng tabak, mula sa kahinaan ay naging malakas, naging matapang sa pakikipaglaban, pinatalsik ang mga hukbo ng mga dayuhan. Babae natanggap ang kanilang mga patay na nabuhay na mag-uli: at ang iba ay pinahirapan, hindi tinanggap ang paglaya; upang sila ay makakuha ng isang mas mabuting pagkabuhay na maguli: At ang iba ay pinagtutuunan ng malupit na mga panunuya at hampas, oo, bukod pa sa mga gapos at pagkabilanggo: Sila ay binato, sila ay pinaghiwalay, tinukso, pinatay ng tabak: sila ay gumala-gala sa mga balat ng tupa at balat ng kambing; pagiging mahirap, nagdurusa, pinahihirapan; (Kanino ang mundo ay hindi karapat-dapat :) sila ay gumala sa mga disyerto at sa mga bundok, at sa mga lungga at yungib ng mundo. At ang lahat na ito, na natanggap ang mabuting ulat sa pamamagitan ng pananampalataya, ay hindi natanggap ang pangako. Naglaan ang Diyos ng ilang mas mabuting bagay para sa atin, na kung wala sila ay hindi tayo magiging perpekto. Sa gayo'y sapagka't tayo rin ay napapalibutan ng napakaraming ulap ng mga saksi, isantabi natin ang bawat bigat, at ang kasalanan na madaling sumaklaw sa atin, at tumakbo tayo ng may pasensya sa karerang inilalagay sa harapan natin, na tumitingin kay Jesus na may-akda at nagtatapos ng ating pananampalataya; na sa kagalakan na inilagay sa harap niya ay nagtiis ng krus, na hinamak ang kahihyan, at inilapag sa kanang kamay ng trono ng Diyos. "

Kumuha tayo ng ilang mga kahulugan ng salita upang matulungan kaming maunawaan kung ano ang ibig sabihin ng Diyos dito. Ang "Faith" ay pistis. Ito ay isang "matatag na paghimok batay sa pandinig." Matindi ang pagkumbinsi namin sa naririnig. Kumbinsido kami nang walang pag-aalinlangan dahil alam namin na ang Isa Na nagsasabi sa atin ay Totoo.

Ang "Substance" ay hupostasis. Nangangahulugan ito ng "katotohanan, katiyakan, kakanyahan, sangkap, pundasyon, garantiya." Sa Hebreo 1: 3, si Jesucristo ay tinawag na karakter tes hupostasis ng Diyos. Siya ang "representasyon ng katotohanan" ng Character ng Diyos. Kapag nakita mo si Cristo, nakikita mo ang Diyos at ang Katangian Niya. Si Kristo ay makikita, maririnig at maramdaman. Siya ay totoo sa Kanyang mga alagad. Siya ang Katotohanan ng Diyos. Ganun din sa mga bagay sa buhay natin. Ang "pananampalataya" na mayroon tayo kay Cristo ay ang aming "katotohanan," ating "sangkap," ating "garantiya.

Ang pananampalataya ay ang katotohanan "ng mga bagay na inaasahan" (elpizomena). Ito ang "inaasahan nating may pagnanasa." Marami tayong hilig sa buhay. Maaaring ito ay isang tao, isang paniniwala, isang trabaho, mga pagkakataong makatulong sa iba, mga bagay. Ang pananampalataya ay ang katotohanan ng anumang inaasahan nating may pagnanasa. Ang ibig sabihin ng pananampalataya na ang inaasahan natin ay "realidad."

Ang pananampalataya ay din ang "katibayan ng mga bagay na hindi nakikita." Ang "evidensya" ay mga elegchos. Ito ang "patunay sa pamamagitan ng pagsubok." Ang salita ay ginamit ng totoong evidensya

laban sa akusado na humantong sa isang paniniwala at saway. "Mga bagay na hindi nakikita" ay pragmaton ou blepisode. Nangangahulugan ito ng mga bagay na hindi makikita ng mga mata. Ang pananampalataya ay ang "patunay" ng mga bagay na hindi natin nakikita sa ating pisikal na mga mata.

Kung nahaharap tayo sa mga mahihirap na oras at may malaking pag-asa na ang mga bagay ay magpapabuti ayon sa gusto natin, ano ang gagawin natin? Naniniwala kami sa Diyos. Mayroon kaming pananampalataya. Ito ang katotohanan ng mga bagay na inaasahan natin. Ito ang patunay ng hindi natin nakikita.

Ang "Pananampalataya" ay kasiya-siya at mahirap, madali at mahirap nang sabay. Tao tayo. Ibig sabihin hindi tayo perpekto at nangangailangan. Nagkakamali kami. Magulo kami Masakit at maramdaman namin ang mga bagay. Nag-aalala kami. Kami ay malasakit. Sobrang nais namin para sa mga bagay na maging mas mahusay kaysa sa kanila. Ano ang ibinibigay sa atin ng Diyos upang harapin ang lahat ng mga alalahanin na ito? "Pananampalataya." Naniniwala kami sa sinabi Niya. Nagtatanong kami, pagkatapos makinig. Hindi kami nawawalan ng loob.

Paano tayo nabubuhay ng isang "buhay na may pananampalataya?" Patuloy kaming naniniwala sa Salita ng Diyos. Patuloy kaming naglalakad pasulong, isang hakbang sa bawat pagkakataon. Itinapon namin ang aming mga pag-aalala kay Kristo sapagkat Siya ay nagmamalasakit sa atin. Manalangin kami sa halip na mag-alala. Mayroon kaming pananampalataya dahil ang pananampalatayang inilagay ng Diyos sa ating

puso at isipan sa sandaling ito ng kaligtasan ay ang "sangkap" at "katibayan" na kailangan natin upang malampasan ang mahihirap na panahon. Ito ay higit pa sa sapat.